

Kapitel 1

Andlig tillväxt i Edgar Cayces readingar

Själsutveckling borde ha företräde framför allt annat [3357-2]

Tänk om livets syfte inte bara är att bli född i en familj, gå i skolan, få jobb, förvärva materiella saker, skapa en egen familj, bli äldre och så småningom dö, lämna sina efterkommande och familjemedlemmar att upprepa samma cykel! Tänk om våra livserfarenheter inte bara är slumpmässiga chanser, utan att det istället finns någon form av gudomlig meningsfullhet bakom möjligheterna varje enskild dag för varje enskild individ! Tänk om vi plötsligt upptäcker att vi på något sätt är aktivt ansvariga för att medskapa livets substans! Tänk om vi förstår att vår uppfattning om oss själva är extremt begränsad, för att vi i själva verket är eviga varelser och har oändligt mer än i genomsnitt sjuttio till hundra år med liv! Tänk om svaret på frågan: "Vem är jag?" är mycket mer än vi någonsin vågade föreställa oss!

Mänskligheten behöver kanske mer än något annat ha en helt världsomspännande förändring, en förändring i den kollektiva uppfattningen som gör det möjligt för alla att se sig själva och varandra i ett helt nytt ljus. Denna förändring i uppfattning behöver uppgå till inget mindre än ett kvantsprång i förståelsen av vad livet handlar om, för mänsklighetens tidigare världssyn har varit väldigt otillräcklig. Livet handlar inte om förvärv. Det handlar inte om att stilla sina önskingar och behov. Det handlar inte om lobbying för att få som man vill. Det handlar inte om att bli utsatt eller mobba någon annan. Det handlar inte om att vara rädd eller orsaka rädsla. Det handlar inte om att söka nöje eller orsaka smärta. Det handlar inte om att ta kontroll över någon annan eller att själv bli kontrollerad. Det handlar inte om att omvända personliga övertygelser. Det handlar inte om problem med ras eller kön eller krig eller regeringar eller kultur eller territoriella gränser. Ytterst handlar det inte ens om religion. Enkelt sagt är livet

en process med tillväxt och utveckling. Det är en nödvändig transformationsprocess som har pågått sedan tidens gryning och kommer att pågå tills varje själ har gått igenom varje del av läroplanen. Denna förändring i den kollektiva världssynen är inte bara nödvändig, den är också oundviklig. Anledningen är att sanningen om vilka vi är, inte längre kan innehålla det som vi en gång tänkte om oss själva. Allt oftare har detta enda faktum upprepade gånger lett personer från otaliga bakgrunder, kulturer och trosuppfattningar att känna och förutse "världens ände". Även om det är sant att världen som vi känner den kommer att upphöra, är det inte så att världen bokstavligen tar slut, utan istället är det vår uppfattning om världen och oss själva som ligger i en fullständig och radikal omvandling. När denna förändring har skett, kommer vi inte längre att tro oss vara det vi aldrig egentligen var.

Under denna övergångstid står vi vid en vägkorsning, både individuellt och kollektivt. Vi kan antingen kämpa mot det oundvikliga och bli alltmer fokuserade på våra begränsande och felaktiga övertygelser, eller kan vi omfamna förändringen och låta vår uppfattning om sanning expandera tillsammans med oss. När denna förändring är klar kommer vi att se tillbaka på vår tidigare världsuppfattning och helt enkelt se den som ett steg i den kollektiva inlärningsprocessen, ett steg vi passerade i stället för den verklighet där vi hamnade.

Som det är nu föreslår vår begränsade syn på världen en av två grundläggande uppfattningar eller felaktigheter om mänsklighetens natur. Den första av dessa är att livet är oavsiktligt och slumpmässigt, vilket innebär att det inte finns någon Gud och att vi bara är fysiska kroppar. Den andra av dem är att det finns en Gud som är kärleksfull gentemot alla, men av skäl som vi kanske inte förstår är kärleken villkorad. Han förlåter också allt, men bara inom en viss tid. De som gör det Gud vill är Hans favoriter. Ingen av dessa uppfattningar är rättfärdigt försvarbara.

Universums struktur och harmoni, hela livets cykliska natur och de universella lagar som vi kan uppleva i handling verkar antyda att kosmos mer följer en plan än en slump. I våra egna liv har vi förmåga att drömma, förmåga att hoppas och förmåga att inspirera andra att gå bortom de begränsningar som de uppfattar. Allt detta tyder på att vi är mycket mer

än en fysisk kropp.

Vad gäller Guds motstridiga natur: Om livets syfte helt enkelt är att alla får samma eviga belöning eller straff, verkar det då inte vara problematiskt att Skaparen av någon okänd anledning har hemsökt oss med många olika prövningar? För vissa kan prövningarna vara som ett enkelt matematiskt problem som bara kräver förmåga att addera och subtrahera, men för andra är de som en svår algebraisk ekvation som endast den mest kunniga i matematisk teori och beräkning kan börja tolka. En människas liv kan fyllas med mindre kamp och smärta, medan någon annans verkar fyllt av tragedi, olycka och outsäglich skräck. Denna begränsade världssyn skulle få oss att tro, att en Skapare som utformade galaxernas invecklade struktur kunde skicka ett barn till en Mahatma Gandhi eller en pastor Billy Graham och hoppas på samma nivå av framgång som ett barn som Han skickade till en Josef Stalin eller en pastor Jim Jones. Verkar detta verkligen gudomligt för någon?

Vad händer om den uppenbara slumpen i livet inte alls är slumpmässig, utan istället en avsiktlig utveckling av erfarenheter, tankar, önsksningar och lärdomar som ursprungligen kommer från själens nivå? Är vi kanske aktiva deltagare i skapandet av alla delar av våra liv istället för att bara vara mottagaren av dem? Kanske är Skaparen minst lika opartisk och rättvis som en kärleksfull förälder som inte favoriserar sina barn! Kanske är Gud verkligen kärleksfull, barmhärtig och evigt stödjande, och ger en fast grund för att vart och ett av Hans barn ska leva och växa och bli allt som de var avsedda att vara!

Dessa utgångspunkter, att vi står på randen till en ny förståelse för mänsklighetens natur och att det kommer att bli ett oundvikligt skifte i vår världssyn, utforskas båda i mycket av Edgar Cayces arbete, den holistiska medicinens fader och en av de främsta talesmännen under 1900-talet för mänsklighetens transpersonella natur.

Under fyrtiotre år gav Cayce readingar till människor från alla religiösa bakgrunder och alla samhällsskikt. Under dessa kunde han uppfatta hur individer bokstavligen skapar livets struktur genom sina tankar och gärningar i samspel med andra. Denna lagring av information som Cayce kunde se, kallade han "Akashakrönikan". Andra har hänvisat till samma

information som ”Livets bok” eller ”Guds minnesbok”. Det var denna information som gjorde det möjligt för Cayce att beskriva för individer hur deras själar hade haft tillväxt eller tagit steg tillbaka, eller ofta upplevt båda delar under en serie fysiska vistelser på jorden.

I stället för att se livet som enbart en föregångare till en oundviklig belöning eller ett straff, såg Cayces information varje livserfarenhet som ett potentiellt betydelsefullt och nödvändigt utvecklingsstadium som ledde till ett nästan ofattbart förverkligande av sin sanna förbindelse med Gud. En reading berättade för en tjugosexårig sergeant i armén: ”För du växer till himlen, du går inte till himlen. Det är inom ditt eget samvete som du växer dit.” [3409-1] Med detta ovärderliga perspektiv trodde Cayce, att det var genom en persons livserfarenheter och relationer, som uppstod under en serie livstider, som varje person var avsedd att genomgå själsutveckling, växa andligt, övervinna brister, svagheter och skavanker, och så småningom återväckas till det sanna jaget.

En trettiofyraårig författare ställde 1941 en serie filosofiska frågor som rör mänsklighetens natur. Han ville veta orsaken bakom universums skapelse. I readingen svarade Cayce att den kom ur ”. . . Guds önskan om följeslagare och uttryck . . . ” [5749-14] Från samma perspektiv beskriver readingarna en otroligt möjlig världssyn om livets syfte på jorden och själens utveckling. Vi kan kalla denna världssyn Cayces kosmologi.

I denna kosmologi är varje enskild persons öde inget mindre än själs-tillväxt, transformation och upplysning. I grunden fungerar jorden primärt som ett laboratorium eller en övningsplats som gör det möjligt för själen att utöva den dynamiska valfrihet som spelas ut mot påverkan av orsak och verkan, och att uppleva vilken förståelse och utveckling som redan har ägt rum. Även om Cayce definitivt såg utsikterna för fördröjning av själsutveckling i ett visst liv, ger i allmänhet varje livstid möjlighet till framsteg i lärandet. Readingarna hävdar att varhelst en person befinner sig i nuet, så har denna situation potential att vara betydelsefull, antingen personen bestämmer sig för att använda möjligheten som en positiv inlärningserfarenhet eller inte, för det är alltid en fråga om fri vilja.

Eftersom själens natur är andlig och inte fysisk, är det felaktigt att tro att

endast jorden ger lärdomar för själen. Istället beskriver Cayces kosmologi "vistelser i medvetenhet" där själen väljer att uppleva fokuserat lärande i vad som kallas "medvetenhetsutveckling". Detta lärande äger inte fysiskt rum, utan sker i andra dimensioner av medvetenhet. Med tanke på detta informerade Cayce en grupp på ungefär trettio personer som hade samlats till en reading 1933: "*För jorden är bara en atom i världarnas universum!*" [5749-3] Som ett eko från Nya Testamentet (Joh 14:2) sa Cayce till en annan individ: "I min faders hus finns många rum, många medvetanden, många stadier av omslutande, utveckling, välsignelser . . ." [2879-1]

Cayce talade om för andra att det också var ett misstag att tro att vårt solsystem är den enda platsen i kosmos, där själar genomgår en utvecklingsprocess. Men när en själ kommer in på jorden är det tydligen en obligatorisk lärdom som måste uppnås, innan själen är fri att fortsätta sitt lärande på annat håll. I huvudsak beskrivs den som ett lärande i kärlek och tjänande. Vid andra tillfällen använde readingarna biblisk terminologi för att beskriva detta lärande: "För hela lagen är att älska Herren med hela ditt hjärta, din själ och kropp och *din nästa som dig själv!*" [1603-1]

Enligt Cayces världsuppfattning är varje själs oundvikliga öde att vara medveten om sin sanna individualitet och samtidigt behålla en medvetenhet om sin enhet med Gud. Det är möjligt för hela mänskligheten att nå denna upplysning på två olika sätt: Antingen genom att lära sig lärdomen om kärlek och sedan gå vidare till andra utvecklingsstadier av medvetenhet eller genom att bokstavligen uppnå perfektion på jorden. Av de tusentals individer som fick readingar från Edgar Cayce fick färre än tjugo höra att de behärskade lärdomen om kärlek, att det inte skulle behövas någon ytterligare jordisk inkarnation, om de inte valde att återvända. Tydligen finns det "många rum" där de kunde fortsätta sin individuella tillväxtprocess. När det gäller att manifestera perfektion på jorden, var Jesus den förebild som upprepade gånger citerades av readingarna.

År 1944 kontaktades Cayce av en femtiotreårig hemmafru som hette Agnes.² Hon frågade varför hon hade fått ett liv med en så bräcklig fysisk

² För det mesta har alla namn som används inom denna volym ändrats för att upprätthålla anonymiteten.

kropp. Under en stor del av livet hade hon lidit av hjärtsjukdomar samt rygg-, hörsel- och tarmproblem, vilket ofta orsakade henne svår smärta. Trots dessa problem hade hon lyckats ta hand om ett hem och en familj och fostra två söner. Hon fick en livsreading och fick höra att hennes själ hade gjort enorma steg i andlig utveckling för hon hade "... avancerat från en låg nivå till en som kanske inte ens krävde en reinkarnation på jorden." [5366-1] Inte att hon var perfekt, för det var hon inte, men på något sätt hade hon lärt sig att älska sina medmänniskor.

Hennes nuvarande svårigheter spårades till en låg punkt i hennes jordiska vistelser, när hon hade varit Neros följeslagare och deltagit i den fysiska förföljelsen av personer som tillhörde den tidiga kristna kyrkan. Cayce berättade att hon från det livet nu "mötte sig själv" när det gällde hennes smärta och lidande. Bortsett från den enda perioden där själen gick till-baka i utveckling, fick hon höra att hon genom sina jordiska inkarnationer i allmänhet hade tjänat andra i sina försök att tjäna Gud. Som ett resultat hade hon trots sin fysiska smärta fortfarande lyckats vara kärleksfull och sträva efter att hålla sig till ett högt ideal samt ofta hjälpa andra att göra detsamma. Av den anledningen sa Edgar Cayce följande, när hon bad honom kommentera hennes förmågor:

Vem skulle tala om för rosen hur den ska vara vacker? Vem skulle ära morgonsolen, vem skulle berätta för stjärnorna hur de ska vara vackra? Håll fast vid tron! som har drivit dig. Många kommer att få mycket från ditt tålmod, din följdriktighet, din broderliga kärlek. [5366-1]

Trots hur Agnes liv och fysiska omständigheter kunde uppfattas av andra, försäkrade readingen henne om att hon hade uppnått mycket.

I den stora skattkammaren med Cayce-material, indexeras de faktorer som leder till själens tillväxt eller tillbakagång för en person under en viss livstid, för att det ska vara lätt att referera till dem. Bland de kvaliteter som snabbar på själens tillväxt finns förutom tjänande och kärlek, ständig tillämpning, att fastställa andliga ideal, utveckla viljan, positiva mänskliga relationer, egen samstämmighet, osjälviskhet och att odla dygdiga egenskaper som tålmod, förlåtelse, förståelse och tolerans. Brister och svagheter som kan leda till själens misslyckande och en tillbakagång av dess utveckling är självtillfredsställelse, självupphöjelse, själviskhet,

intolerans och fördömande samt obeslutsamhet och lathet, att skapa stridigheter, förtryck och missämja i andras liv och även att hysa avund eller söka hämnd samt att vara för materiellt inställd. Negativa egenskaper inkluderar också sådana attityder och känslor som trots, envishet, självömkan och förbittring.

I stället för att tro att själen på något sätt är åtskild eller bortkopplad från jordiska upplevelser, betonade Cayces readingar den pågående processen i livet. Eftersom själen är evig, börjar och slutar inte livet med varje fysisk inkarnation. För att underlätta förståelsen kan du föreställa dig att själen är som en persons hela livstid och att varje period av den personens liv är som en annan inkarnation. Det kan vara barndomen, skolåldern, att vara förälder, att ha ett jobb eller en rad arbetstillfällen etc. Även om individens kärna inte förändras radikalt, ändras den yttre identiteten ofta. Det är inte så att varje liv börjar på nytt som ett tomt blad, utan snarare tar själen med sig talanger, erfarenheter, relationer och svagheter från en livstid till nästa. Alla svagheter måste övervinnas eller omvandlas, medan alla styrkor behöver odlas vidare och uttryckas. Detta faktum illustreras upprepade gånger för personer som fått readingar.

En kvinna fick veta att hon hade förlorat andlig mark för flera hundra år sedan under en livstid i Indien, eftersom hon ofta hade tvingat andra att acceptera hennes personliga övertygelser och religiösa principer. Samma förmåga att övertyga och dana andra hade emellertid förvandlats under en inkarnation under den amerikanska kolonisationen. Hon hade då fått talanger som lärare och instruktör och hade guidat ungdomar i livet. [2910-1]

En väldigt liten, tunn, bräcklig skoförsäljare, som led av ett antal fysiska problem inklusive anemi, fick veta att han hade missbrukat sin fysiska förmåga, skönhet och styrka under en romersk inkarnation, när han ofta hade tvingat andra att underkasta sig hans vilja. Omvänt hade han ofta under samma inkarnation skaffat sig fördelar hos det motsatta könet genom sin önskan att tjäna. I det nuvarande livet fann kvinnor därför ofta tillfällen att vara vänliga mot honom. Samtidigt var han emellertid ofta kontrollerande mot sin egen familj, inklusive sin fru. [1629-1]

Kapitel 8

Ljus till en väntande värld

. . . såvida inte varje själsväsen (och i synnerhet detta väsen) gör världen bättre, det världens hörn eller den platsen lite bättre, lite mer hoppfull, lite mer tålamod, visar lite mer broderlig kärlek, lite mer vänlighet, lite mer tålmodighet – bara genom sina ord och handlingar, är livet ett misslyckande . . . [3420-1]

Tänk om alla individer delar ett syfte och en orsak för vilket de, som själar, har beslutat att komma till jorden! Tänk om det väsentliga syftet i en viss inkarnation helt enkelt är att bli en bättre kanal för Skaparens kärlek, ljus och gärningar! Tänk om vi, som Guds medarbetare, fick ansvaret att förvandla jorden till en plats för fred, en miljö för förståelse och medkänsla, där alla verkligen skulle kunna bli hela och åter vakna upp till sin koppling till varandra! Vad händer om en ny tids gryning, skapandet av en ny världsordning och tidpunkten för ett uppvaknande till ett nytt paradig, där vi förstår oss själva och vår relation till Helheten, finns inom vårt räckhåll?

Enligt perspektivet i Edgar Cayces readingar är varje individ ytterst en följeslagare och en medarbetare till Gud. Även om det är oundvikligt, påtvingas inte detta förhållande utan kommer bara att ske när varje själ väljer att låta det att ske. Vi har fri vilja att skjuta upp det oundvikliga, men inte ändra det. I vår begränsade medvetenhet glömmar vi ofta att det vi verkligen vill, är det som vår själ har önskat hela tiden. I verklig mening är Skaparens käraste önskan att uppleva kamratskap med varje själ och därmed finna uttryck på jorden genom oss, barn till en allälskande Gud.

Med detta i åtanke berättade Cayce ofta för människor att de hade potential att göra världen till en bättre plats genom att användas som kanaler för andlig aktivitet på jorden. Oavsett sin position i livet eller sin uppfattning om värdighet har varje person möjlighet att bidra stort i

denna riktning. När individer är villiga, lägger sina personliga intressen åt sidan och istället väljer att vara öppna för att låta Guds vilja arbeta genom dem, kan otroliga saker börja hända. Ett av de mest fascinerande historiska exemplen från readingarna som illustrerar detta, är den amerikanska presidenten Woodrow Wilson (1856-1924).

Som bakgrundsinformation hade Woodrow Wilson endast en politisk befattning innan han blev president (1913-1921). Han var utbildad vid Universitetet i Virginia och vid Johns Hopkins Universitetet och hade olika befattningar som lärare, innan han fick en professur vid College of New Jersey, Princeton University. Han var professor i tolv år innan han blev rektor i Princeton 1902. På grund av hans skicklighet att skriva, undervisa och tala blev han en av de främsta akademiska personligheterna i landet. Som ett resultat av hans framträdande 1910 blev han av demokraterna erbjuden att nomineras till guvernör i New Jersey, vilket han accepterade. Han vann en jordskredsseger och skapade sig snabbt ett namn som en progressiv ledare. På grund av de många positiva reformer som han genomförde som guvernör fick han nationell uppmärksamhet, och inför presidentvalet 1912 fick Wilson det demokratiska partiets nominering. Han vann valet och blev USA:s tjugoåttonde president.

I efterhand kan det verka fantastiskt att Woodrow Wilson endast tjänstgjorde en del av en mandatperiod på ett politiskt kontor, innan han nominerades till landets högsta position. Readingarna säger emellertid att han höll fast vid ett extremt högt ideal, vilket gjorde att han kunde användas som en kanal för fred för mänskligheten. När Cayce återopade Wilsons liv, menade han, att presidenten inte ens av de flesta skulle ha betraktats som en särskilt religiös man, men han drevs av mer än sina egna intressen genom att hoppas hjälpa till att skapa fred på jorden. Det valet hade uppmuntrat andens aktivitet att arbeta genom honom och kanske ökat sannolikheten för att han kunde stiga från universitetsprofessor till USA:s valda president på bara tio år.

Efter första världskriget blev president Wilson övertygad om att världsfreden bara skulle bli verklighet genom internationellt samarbete och inrättandet av ett nationernas förbund. Mer än någon annan president fram till den tiden ökade USA:s engagemang i världsfrågor. Hans

koncept för förbundet var att länder skulle möta potentiella globala problem genom enad politisk och militär styrka. Wilsons idé fick internationellt stöd, och Nationernas förbund blev verklighet som en del av Versaillesfördraget, som avslutade första världskriget. För sina insatser tilldelades Woodrow Wilson Nobels fredspris 1919.

Enligt Cayces readingar hade anden faktiskt satt sig hos Wilson under hans förhandlingar om förbundet, för det fanns en möjlighet att skapa ett ideal som hela världen kunde komma överens om. Fyrtiotvå nationer deltog i förbundets första möte i Genève 1920. Så småningom blev sextiotre nationer medlemmar i Nationernas Förbund vid en eller annan tidpunkt. På grund av oppositionspartiernas politik som omintetgjorde godkännande av medlemskapet i den amerikanska senaten, blev USA aldrig medlem, vilket var ett allvarligt slag mot Wilsons dröm om global säkerhet och planetarisk fred. Wilson dog 1924 och såg aldrig sin dröm om ett fullständigt förverkligande genom upprättandet av FN under andra världskriget. Nationernas förbund upplöstes så småningom och överförde sina tillgångar till FN.

Naturligtvis behöver en person inte vara president för att förändra världen. Cayce berättade ofta för personer, att de bara var ansvariga för sitt eget liv och det hörn av världen där de befann sig. På det här sättet uppmuntrade readingarna en fyrtionioårig änka att allt hon behövde göra var att "trösta de som är sorgsna, de som har tappat sin väg mentalt, de som har tillåtit stötestenar av gnat och hat att bygga det som hindrar dem från att vakna till de krafter som ligger inom deras inre jag." [1037-1] Vid andra tillfällen uppmuntrade Cayce helt enkelt människor "att bli ett ljus" för dem som var i trångmål.

Readingarna påminde ofta om att Skaparens önskan är att arbeta genom varje själ på jorden. När en liten grupp av Edgar Cayces anhängare kom till honom för att studera hans arbete på djupet, samtyckte han därför och började ge lektioner i själsutveckling som skulle göra det möjligt för var och en av dem att "visa sig som ett ljus för en väntande värld." [262-2] Med tiden skulle dessa lektioner komma att ha stor inverkan på medlemmarna i den lilla gruppen såväl som för tiotusentals andra som har studerat materialet under årtionden efteråt.